

Til lovforslag nr. L 301. Tillægsbetænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1993

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (Afgiftsforhøjelser m.v.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori lovforslaget foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori lovforslaget foreligger efter 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Ved 2. behandling af lovforslaget stemte Fremskridtspartiet for de ændringsforslag, der betød forbedringer af lovforslaget.

Mindretallet mener, at skatter fratager mennesker den personlige frihed, jo større og flere skatter, jo mindre personlig frihed. Idet Fremskridtspartiet ønsker størst mulig personlig frihed, ønsker Fremskridtspartiet at reducere samtlige skatter mest muligt.

Fremskridtspartiet mener, at skattepolitikken skal sikre, at den kraftigt reducerede offentlige sektor kan finansieres med færrest mulige tvangsopkrævede skatter og brugerbetaling. Men målet må også være, at de få nødvendige offentlige udgifter i størst muligt omfang finansieres gennem frivillige bidrag.

Det er nødvendigt, at staten opkræver skatter eller afgifter til finansiering af de politisk bestemte opgaver, som staten og det offentlige skal udføre. Betingelsen for kraftige skattelettelser er derfor politisk vilje til at nedbringe de offentlige udgifter tilsvarende. Men selv om der er tale om politisk bestemte opgaver, der dermed skal finansieres over de offentlige budgetter med skatteindtægter, er det ikke nødvendigt, at de organer og institutioner, der skal udføre opgaverne, er offentlige. Der kan i meget vid udstrækning udliciteres opgaver fra det offentlige til privat varetagelse.

Skatter ødelægger samfundsøkonomien og de enkeltes privatøkonomi, da skatterne virker som tyveri fra den enkeltes privatøkonomi. Hvis samfundsøkonomien skal forbedres, er det nødvendigt at reducere skatterne mest muligt.

Spørgsmålet om skattelettelser er snævert forbundet med den offentlige sektors udgiftsbehov. Jo større de offentlige udgifter er, jo større må indtægterne (skatterne) nødvendigvis være. Fremskridtspartiet accepterer ikke større skattelettelser, uden at de ledsages af